

[Axel Sørensen.]

udført sit arbejde og stillet det til rådighed i den afgivne betænkning.

Det af regeringen fremsatte lovforslag må jo ses som en imødekommen af de ønsker, søfartsorganisationerne og rederierne har haft, ønsker, som også er fremkommet bl. a. ved Nordisk Råds møder. Det radikale venstre er af den opfattelse, at en lov om sømandsskat, der stort set bygger på de foreslåede retningslinjer, vil være et led i bestræbelserne for at skabe mere ensartede beskatningsregler blandt Nordens sømænd. Jeg tror også på, at bestemmelserne om, at skatten skal erlægges efter hver månedlig indtjening som lønskat eller skat ved kilden, vil bidrage til at lette den utryghedsfølelse, der for en sømand består i, at der efter en god hyre kan indtræffe arbejdsløshed, under hvilken det vil være vanskeligt at betale en stor pålignet skat. En sådan lønskat vil også være til stor fordel for såvel staten som hjemstedskommunen — dermed være ikke sagt, at man på forhånd kan acceptere den procentvise andel, der tilfalder hjemstedskommunen. Efter den nu gældende lov har jo både staten og kommunerne måttet afskrive skattebeløb af ret stort omfang som uerholdelige; dette vil man i fremtiden ikke behøve efter den måde, hvorpå skatten nu foreslås opkrævet.

Jeg tror, at hovedprincippet i dette lovforslag om skat ved kilden vil blive vel modtaget og måske inden længe vil kunne praktiseres over et større område end dette udsnit af skatteydere.

Af enkeltheder vil jeg nævne, at lovforslaget omfatter søfolk om bord på skibe af en bestemt størrelse, nemlig over 150 brutto registertons, og det omfatter, så vidt jeg har forstået, 577 skibe af handelsflåden; men der er i de statistiske søfartsoplysninger regnet med skibe, som har 100 brutto registertons. Jeg vil gerne spørge den højtærede finansminister, med hvilken motivering han er gået op fra 100 til 150 brutto registertons. Hvad angår fiskerflåden, mener jeg for øvrigt, at de skibe, der går på langfart,

ligger noget længere nede i antal brutto registertons.

Som nævnt af tidligere ordførere opdeles søfartsområdet i et udenrigsfartområde og et nærfartområde; det er nærmere omtalt i bemærkningerne. Påligningen af sømandsskat inden for disse områder forenkles yderligere ved, at der i stedet for personlige fradrag indføres et standardfradrag på 120 kr. pr. måned for sømænd i nærfart og herudover et fradrag på 130 kr. månedlig for sømænd, der sejler i langfart eller udenrigsfart. Med hensyn til de foreslåede fradrags størrelse vil jeg gerne sige, at jeg synes ikke, de er for store, og jeg håber, at vi i udvalget nærmere kan få belyst virkningerne af disse fradrag. Det er min personlige opfattelse, at over for en sømand, der skal færdes på de store have, ofte tage en hård tørn og undvære hjem og familie i halve og hele år eller længere endnu, skal man være mere hensynsfuld end over for mangan en skatteyder, der hver dag kan færdes i og omkring sit hjem og hos sin familie.

I de opstillede skatteskalaer for forsørgere og ikke-forsørgere synes der mig kun at være en ringe forskel i beskatningsbeløbene, indtil man når op i mellemindkomsterne; jeg håber, der bliver lejlighed til at se nærmere på dette i udvalget. Det samme gælder som nævnt den andel, kommunerne skal have af sømandsskatten; den foreslås jo for de første 1 000 kr., der betales i skat, sat til 50 pct. af beløbet og for de efterfølgende beløbs vedkommende til 20 pct.

I §§ 13-18 findes reglerne for skatteansættelse og skatteberegning for den sømand, der går i land og skal beskattes som andre skatteydere i land. Jeg synes, det ser lidt indviklet ud, og jeg håber, at der også kan blive lejlighed til at se nærmere på dette i udvalget; måske kan der indføres en vis forenkling her. Man kunne måske også spørge den højtærede finansminister, om det ikke var rimeligt, når en sømand går i land for et kortere tidsrum og måske for